

Amerikaanse en Canadese nazaten van de familie Lycklama à Nijeholt poseren voor het Lycklamahuis, waar ze de Internationale Lycklama Dag bezochten. FOTO JILMER POSTMA

Nazaten zoeken in Beetsterzwaag hun wortels: ‘Living like a Lycklama’

MAARTEN PENNEWAARD

BEETSTERZWAAG Engels is de voertaal op de Internationale Lycklama Dag in Beetsterzwaag. Zestien nazaten zijn overgekomen uit Canada en de Verenigde Staten.

In het Lycklamahuis in Beetsterzwaag verdrongen Friezen, Nederlanders, Belgen, Canadezen en Amerikanen zich gistermiddag om de stamboom van de familie, die Ed Lycklama had meegenomen. Uit de Verenigde Staten, waar hij geboren en getogen is. Samen met vijftien familieleden is hij overgekomen voor de expositie over Tinco Lycklama.

Zijn vader heeft de stamboom getekend, en duidelijk is te zien dat de excentrieke baron Tinco uit de adel-

lijke tak afkomstig was – en Ed niet. Als Amerikaanse jongen werd hij gegrepen door een artikel in de *Boston Globe* over de Franse badplaats Cannes. Daar dook opeens de naam van baron Lycklama à Nijeholt op. Het intrigeerde hem zo, dat hij later naar Zuid-Frankrijk toog om het verhaal over Tinco te achterhalen.

En nu zijn al zijn nog levende broers en zussen mee naar Friesland. De oudste helft van de tien kinderen was geboren voor heit en mem in 1948 naar Canada emigreerden. Machtig, vindt Ed het, om nu zo dicht bij de historie van de familie te zijn. Net als zijn broers Douwe en Heinz en zus Gerda, die ook al een week in de provincie op zoek zijn naar hun ‘roots’.

Gerda spreekt nog Fries, zij het

met licht accent. „Dat moat fansels, want ik ha noch in muoike yn Langweer. Dy is boppe de njoggentich en praat allinne mar Frysk”, zegt ze lachend.

Op deze International Lycklama Dag ontmoeten de Amerikaanse en Canadese Lycklama’s nog een stuk of vijftig andere verre familieleden: iedereen met de achternaam Lycklama à Nijeholt, of variaties daarop, is van harte welkom.

De tentoonstelling over Tinco Lycklama is wegens grote belangstelling verlengd tot 23 september. Tinco verzamelde in de tweede helft van de negentiende eeuw tijdens zijn reizen door het Midden-Oosten allerlei historische en culturele stukken, die nu in het voormalige grietenijhuis in Beetsterzwaag zijn te zien.